

1820. राजीव° MBh. 3, 1754. 3, 7399. कमल° R. 1, 9, 69. उत्पल° Spr. 633. अश्रु° MBh. 4, 483. मदविधम° VARĀH. BRH. S. 58, 36. सर्वस्य लोचनं शास्त्रम् Spr. 111. विद्या परं लोचनम् 2797, v. 1. — b) Titel eines Werkes; s. लोचनकार. — Vgl. चारु°, चित्रलोचना, त्रिलोचन, भाल°, मे-ष°, लोक°, करि°.

लोचनकार m. der Verfasser des Lokāna SĪH. D. 22, 15, 97, 14. Verz. d. B. H. No. 823.

लोचनपथ m. der Bereich der Augen: न याति °पथं कात्ता Spr. 1246.

लोचनकित्त 1) adj. den Augen zuträglich. — 2) f. आ blauer Vitriol (als Kollyrium gebraucht) RĪĀN. im ÇKDr.

लोचनामय m. Augenkrankheit TRIK. 2, 6, 16.

लोचनोद्धारक N. pr. eines Grāma RĪĀ-TAR. 8, 1429.

लोचनोत्स N. pr. einer Oertlichkeit RĪĀ-TAR. 4, 672. — Vgl. लवणोत्स.

लोचनकर्कट m. = लोचमस्तक SvĀMIN zu AK. 2, 4, 30 nach ÇKDr.

लोचमस्तक m. Hahnenkamm, *Celosia cristata* AK. 2, 4, 30.

लोड्, लौडति (उन्मादे) Vop. in Dhātup. 9, 74. — Vgl. लोड्, लौड्.

लोड 1) s. उप°. — 2) f. आ Sauerampfer RĪĀN. in NIGH. PA.

लोडन n. nom. act. als v. l. von लोडन Dhātup. 2, 4.

लोडिका f. = लोटा Sauerampfer DHANV. in NIGH. PA.

लोडुल्ल m. = अम्बिलोटक UNĀDIVṚ. im SAMKSHIPTAS. ÇKDr.

लोड्य, लोड्यति (धैर्ये पूर्वभावे स्वप्ने, nach Andern दीर्घौ) gaṇa काण्डा-दि zu P. 3, 1, 27.

लोड m. nom. act. von लुड् Vop. in Dhātup. 28, 87.

लोडन m. N. pr. eines Mannes RĪĀ-TAR. 8, 376. 422. 435. 1798 u. s. w.

लोड्, लौडति (उन्मादे) Dhātup. 9, 74.

लोडन n. nom. act. als Erkl. von बाध् Dhātup. 2, 4.

लोड्य s. अड्क°, अड्क°, ग°, गा°, गि°.

लोणतृण n. = लवणतृण RĪĀN. im ÇKDr.

लोणा (d. i. लवणा) f. eine Art Sauerampfer, = नुनासिका RĪĀN. im ÇKDr.

लोणासा (d. i. लवणा + असा) f. desgl. ebend.

लोणार m. eine Art Salz ebend. — Vgl. लवणारज.

लोणािका f. = लोणासा DHANV. in NIGH. PA. *Portulacca oleracea* BUĀ-VAṚ. ebend. Suçr. 1, 222, 11. — Vgl. अस्त्र°.

लोणाितक m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, b, 27.

लोणाी (d. i. लवणा) s. अस्त्र°.

लोणित UNĀDIS. 3, 86. 1) m. P. 7, 2, 9. Schol. a) Thränen UĀĀVAL. H. c. 88; vgl. लेत, लोत्र. — b) Zeichen UĀĀVAL. — 2) n. = लोमः Beute, geraubtes Gut ĠAṬĀDH. im ÇKDr.

लोत्र n. 1) = लोमः Beute, geraubtes Gut UĀĀVAL. zu UNĀDIS. 4, 172. ÇABDAR. im ÇKDr. — 2) Thränen (vgl. लोणित) UNĀDIVṚ. im SAMKSHIPTAS. ÇKDr.

लोदी N. pr. eines Geschlechts Verz. d. Oxf. H. 218, b, 1.

लोध 1) RV. 3, 53, 23 nach Nir. 4, 12 so v. a. लुब्ध verwirrt, confus, was in den Zusammenhang schwerlich passt. Vielleicht roth und als m. Bez. eines best. Thieres; vgl. अधीलोधकर्षा TS. 5, 6, 16, 1 und लो-काकर्षा. — 2) m. = लोध RATNAM. im ÇKDr.

लोध (= रोध) m. *Symplocos racemosa* Roxb. AK. 2, 4, 2, 13. H. 1159. a n. 2, 450. RATNAM. 151. MBh. 1, 7586. 2, 801. 805. 3, 2404. HARIV. 12678.

R. 2, 94, 8 (103, 8 GORR.). 3, 17, 11. 4, 44, 16. 40, 23. Suçr. 1, 132, 1. 2, 342, 3. MEGH. 66. RAGH. ed. Calc. 2, 29, 3, 2. Çiç. 9, 46. लोधासव Suçr. 1, 238, 14. °कल्क KUMĀRAS. 7, 9. °कषाय 17. — Vgl. पट्टि°, पट्टिका°, मन्त्र°.

लोधक m. dass.: °वृत्त RĪĀN. im ÇKDr. — Vgl. पट्टि°.

लोप (von 1. लुप् 1) m. a) Abtrennung, Wegfall, gramm. Abfall (eines Lautes, eines Suffixes); Mangel, Verlust, Unterbrechung, Störung, das zu-Nichte-Werden: आदि°, अत्त°, उपधा°, वर्णा°, द्विवर्णा° Nir. 2, 1. KĀTJ. ÇR. 19, 7, 6. RV. PRĀT. 4, 7. VS. PRĀT. 1, 141 u. s. w. AV. PRĀT. 1, 67 u. s. w. TAITT. PRĀT. 2, 5. P. 1, 1, 60 u. s. w. VOP. 2, 5 u. s. w. अर्थ° das Fehlen KĀTJ. ÇR. 4, 3, 22. ÇĀṆKH. ÇR. 3, 19, 2. प्रज्ञा° RAGH. 1, 68. कार्य° KUSUM. 31, 9. धर्म° SĪH. D. 632. जीवन° Verz. d. Oxf. H. 267, a, 22. °व-चन LĀTJ. 4, 4, 4. गुणा° ÇĀṆKH. ÇR. 3, 20, 16. भक्ति° LĀTJ. 6, 1, 14. व्यव-हारस्य MBh. 12, 4417. यज्ञादिक्रियाणाम् PĀNĀT. ed. ORN. 37, 2. स्मृतेः MĀRK. P. 39, 52. विघ्नलोप allgemeine Störung MBh. 12, 461. 2350. अर्थ° Verlust MBh. 3, 17241. स्मृति° 12, 10140. ÇĀK. 191, v. 1. MĀRK. P. 10, 40. क्रिया° Unterlassung, Verletzung M. 3, 63. 9, 180. 10, 13. MĀRK. P. 62, 24. BRAHMA-P. in LĀ. (III) 35, 16. धर्म° MBh. 1, 1884. 1886. fg. 7773. 6, 5829. R. GORR. 2, 20, 6. 30. 4, 13, 38. 5, 14, 56. RAGH. 1, 76. धर्मक्रिया° KĀM. NITIS. 14, 44. पञ्चक्रिया° KATHĀS. 82, 9. व्रत° JĀĀN. 3, 236. M. 11, 203. PĀĪJACĀKITTEND. 13, b, 6. श्रौतस्मार्तकर्म° 4. विधि° MBh. 3, 17105. व्यवहार° Unterbrechung, Störung 12, 2627. भवसंभवलोपहेतु Untergang BUĀC. P. 7, 9, 42. — b) das Entwenden: न्यास° MBh. 13, 4517. — 2) f. आ = लोपामुद्रा ĠAṬĀDH. im ÇKDr. — Vgl. अलोपाङ्ग, विघ्न°.

लोपक (wie eben) adj. unterbrechend, zu Nichte machend: विधि° MBh. 1, 7772. — धारलोपक n. wohl Bez. einer best. Begehung Verz. d. Oxf. H. 62, a, 29.

लोपन (wie eben) n. das Verletzen: व्रत° M. 11, 61. JĀĀN. 3, 238.

लोपाक m. eine Art Schakal TRIK. 2, 3, 7. H. 1291. Suçr. 1, 203, 1. 2, 61, 20. 151, 12. VĀGBH. 6, 50. — Vgl. लोपाश.

लोपापक m. desgl. ÇABDAM. im ÇKDr. लोपापिका f. das Weibchen davon ebend. — Vgl. लोपाश.

लोपामुद्रा f. N. pr. einer angeblichen Gattin Agastja's AK. 1, 1, 2, 22. TRIK. 4, 1, 90. H. 123. RV. 1, 179, 4 (als Verfasserin dieses Verses betrachtet; vgl. MAHĀDH. zu VS. 17, 11). MBh. 3, 8563. fgg. 10092. 4, 654. HARIV. 1390. 1748. 7737. UTTARAR. 36, 3 (48, 1). DAÇAK. 117, 2. Verz. d. Oxf. H. 69, a, 17. °पति der Gatte der Lop. d. i. Agastja HALĀS. 2, 258. Verz. d. Oxf. H. 18, b, 3. °सकृच् a, 1.

लोपाश m. Schakal, Fuchs (ἀλώπηξ) oder ein ähnliches Thier: लोपाशः सिद्धं प्रत्यञ्जमत्सा: RV. 10, 28, 4. VS. 24, 36. — Vgl. लोपाक, लोमाश.

लोपाशक 1) m. N. pr. eines Mannes, der Unrath verzehrte, SCHIE-NER, Lebensb. 294 (64). लोपासक gedr. — 2) f. लोपाशिका a) das Weibchen eines Schakals HĀR. 172. — b) Fuchs HĀR. 193 (लोपासिका gedr.).

लोपिन् (von लुप् und लोप) adj. 1) Einbusse bewirkend, beeinträchtigt: धर्मार्थ° MBh. 3, 1960. 4318. वासवधैर्य° RAGH. 3, 5. — 2) einem Ausfall unterworfen, einen Ausfall erleidend P. 2, 4, 62, VĀRTI. 7, Sch. mit einem Ausfall von — versehen: मध्यमपदलोपी समासः Comm. zu AMAR. 6.

लोमः (von लुप्) nom. ag. Unterbrecher, Beeinträchtiger: धर्मस्य